



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 292. An & quomodo liceat aliquando Confessario uti scientiâ confessionis ad avertenda mala vel evitanda peccata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

caute petat dandam esse Communionem. Denique dicendum est frangi sigillum, si Confessarius altâ voce vel alio modo per circumstantes intelligibili arguat poenitentem, hoc ipso enim manifestat hunc asserre materiam gravem, circa quam mereatur specialem correptionem vel examen exactius, quàm fieri soleat in venialibus. Meritò S. Carolus Borrom. Instr. Pastor. c. 12. ait, *Caveat omni modo, peccati à se auditi gravitatem gestu corporis vel nutu capitis circumstantibus prodere.* Addit c. 19. *Verbum nullum ex ore ejus excidat, ex quo, aliquo modo in peccati quantumvis levissimi, quod in confessione dictum sit, notitiam ejus venire possit.* Et Cap. Omnis De poen. & remiss. dicitur, *caveat autem omnino, ne verbo aut signo aut alio quovis modo, aliquatenus prodatur peccatorem.*

Q. 292. An & quomodo liceat aliquando Confessario uti scientiâ confessionis ad avertenda mala vel evitanda peccata: R. §. 1. Docuerunt aliqui fuisse aliquando salvo sigillo licitum Confessariis deferre ad Episcopum enormia crimina poenitentium, ut mala, quæ ex illis nasci poterant, caverentur, sed rectè eos confutat *Francol.* in Cler. Rom. p. 1. d. 12. patet enim ex dictis per hoc confessionem reddendam esse odiosissimam.

§. 2. *Malderus* docet usum scientiæ confessionis non esse illicitum, si fundari possit etiam in aliis cognitionibus non dependentibus à confessione, & nemo inde venire possit in suspicionem factæ confessionis aut secreti ejus, v.g. Confessarius ex confessione novit sibi porrigendum in potu venenum, potest, inquit, declinare potum prætensâ aliâ causâ, imò teneri

neri dicit *Côn.* ne vitam prodigat. Item ex confessione scit, quod Titius domum redituro pareret mortem, potest non redire, inquit *Sanch.* quamvis Titius recogitet id fieri ex scientia confessionis: Et pro hac sententia refert *Illf. n. 244. Scot. Henriq. Castrop. Tamb. Sporer & alios,* addens à n. 257. si in similibus casibus penitenti nullum aliud incommodum causetur præter impeditiorem peccati vel occasionis peccati, non frangi sigillum, quia hoc non est re ipsa incommodum sed beneficium. Alii ulteriores dant rationem, quia Confessarius utitur jure suo, cui non fuit præjudicatum per confessionem auditam, nec quisquam ideo retrahetur à confessione. Similiter docent *S. Tho. Regin. Mald.* si Confessarius ex confessione noverit peccatum unius è communitate, à quo sit periculum seductionis aliorum, posse & ex charitate teneri dicere illi, qui curam habet, ut diligenter vigilet super gregem suum. Item qui ex confessione scit Regem occidendum, posse in genere monere, ut sibi caveat. Putat etiam *Côn.* quod *Laym.* dicit esse probabile, si Superior ex confessione sciat subditum noctu per aliquod ostium exire ad peccandum, quod potest curare illud claudi; E contra *Suar. Vsq. Prep. Bonæsp. Dicast. Steph. Aversa q. 18. f. 8. Stoz nu. 253.* dicunt Confessarium vel Superiorem talem sic debere se gerere, tanquam si nihil sciret, audita enim in confessione minus scit quam quæ nescit, inquit *S. August.* & ex confessione scitum est quasi nescitum, inquit *S. Tho.* in *supplem. q. 1. a. 1. ad 1.* Et cum sciat ut Dei locum tenens, non potest uti pro humano commercio, aliàs divina confundit cum humanis: hinc *Delrio* dicit omnino

omnino probabilius esse, quod de omnibus istis filere debeat, seque & omnia Deo committere, tum quia hoc plurimum facit ad reverentiam Sacramenti simulque ad augendam apud omnes securitatem sigilli, tum etiam quia quamvis Confessarius non teneatur in omnibus perinde se habere atque si nihil sciret, sed in his solum, in quibus esset odium confessionis vel gravamen poenitentis, tamen ut sententia opposita redigatur in praxin, opus est tam multiplici circumspeditione, ut difficile sit non violari sigillum, ita etiam *Harts à nu. 170.* Et ob rationes datas docent *Silv. Bonac. Dicast. Stoz n. 251. contra Tamb. & Lugo d. 23. nu. 125.* si ideo nolim legere Missam in Ecclesia, quam ex sola confessione scio esse publicè pollutam, frangi sigillum: sed *Aversa f. 8.* dicit talia esse licita, si nec revelatio peccati nec ullum gravamen poenitentis inde resultet.

§. 3. Authores plures quàm 40. quos referunt *Sanch. De Matr. l. 3. d. 16. n. 2. Mendo diff. 10. q. 8. Stoz n. 244.* docent Confessarium, qui ex sola confessione novit poenitentem indignum esse officio, posse ideo illi in electione gratuita & secreta denegare suum suffragium, quia utitur jure, quod habet ad non promovendum indignum; imò aliqui dicunt ad hoc teneri, si alioquin pateretur bonum commune: sed hæc sententia non videtur practicè probabilis, nam anno 1682. die 18. Nov. in Congreg. Generali Universalis Inquisitionis emanavit hoc decretum. *Præviâ maturâ consultatione DD. Consultorum facta fuit discussio sequentis propositionis, scientiâ ex confessione acquisitâ uti licet, modò fiat sine directa aut indirecta revelatione*

& gravamine pœnitentis, nisi aliud multò gravius ex non usu sequatur, in cuius comparatione prius meritò contemnatur. *Additâ* deinde *explicatione* sive *limitatione*, quòd sit intelligenda de usu scientiæ ex confessione acquisitæ cum gravamine pœnitentis, seclusâ quacunque revelatione, atque in casu, quo multò gravius gravamen ejusdem pœnitentis ex non usu sequeretur: Et statuerunt dictam propositionem, quatenus admittit usum dictæ scientiæ cum gravamine pœnitentis, omnino prohibendam esse, etiam cum dicta *explicatione* sive *limitatione*, & præfenti decreto prohibent, ne quis ultrâ audeat talem doctrinam publicè aut privatim docere aut defendere sub pœnis arbitrio S. Congr. infligendis, mandantes etiam universis Sacramenti Pœnitentiæ Ministris, ut ab ea in praxin deducenda prorsus abstineant. Itaque nunc est certum, illicitum esse uti scientiâ confessionis cum aliquo gravamine pœnitentis, quamvis absit omnis sigilli revelatio, & quamvis multò majus gravamen ejusdem pœnitentis ex non usu sequeretur. Quoad superiores Religionum *Clemens VIII.* in decreto 26. Maji 1594. mandat, ut caveant, ne notitiâ confessionis utantur ad exteriorem gubernationem: quod pro Societate JESU severissimè prohibuit anno 1590. *Claudius Generalis* apud *Ill.* n. 259. ideoque non licet ipsis ratione talis notitiæ statuere novas leges, crebriùs visitare, magis attendere &c. etiam secluso omni revelationis periculo *Stoz num.* 254. contra *Fagnan.* *Tamb.* & alios, quorum sententia non est amplius probabilis, *Viva* in append. ad prop. damn. §. 9. dub. 1. Ad hoc, quod dicitur eligentem uti jure, quod habet ad repellendum indignum, nego habere jus, si ex sola confes-

font

fione noverit esse indignum : unde illicitum est aliquem ideo removere ab officio etiam ad nutum auferibili, *Bonac. Stoz* nu. 251. *Mendo* q. 9. aut admonere superiorem, etiam simulando se aliunde habere notitiam criminis, *Dicast. Stoz* n. 255. aut ideo se ostendere illi a superiore facto vel verbo, *Lugo, Stoz*, aut negare alicui arma, quem ex confessione scio habere aliquid contra me : aut famulum suum dimittere, quem sic cognovi esse furacem, *Stoz* num. 251. Quod si Confessarius talem famulum in Confessionali juberet clavem reddere aut suâ sponte discedere, frangeret sigillum, quia hæc jussio est actus non spectans ad confessionem, ergo censetur confessionem interrumpere & extra illam hoc loqui, *Lugo, Aversa* f. 8. *Stoz*. Ratio omnium est, quia quidquid afferret incommodum pœnitenti, quamvis abesset periculum revelandi peccatum, & ita clam fieret, ut nemo adverteret, meritò redderet confessionem odiosam, si pœnitentes scirent sibi talia incommoda fieri posse propter notitiam in confessione datam. Hinc si *Cajus* confessus esset se vitio carnis deditum esse & pronum ad seducendos alios, Confessarius sciens condormire pueris innocentibus nequidem indirectè posset facere, ut inde amoveretur, si hoc cederet in aliquod ejus incommodum, quamvis nec *Cajus* nec ullus alius adverteret hoc fieri ex scientia confessionis, *Steph.* n. 219. addens n. 221. cum *Lugo* d. 23. n. 102. & *Aversa* f. 8. si nullum esset inde incommodum pœnitentis, non frangi sigillum, quia nec peccatum revelat, nec confessionem reddit odiosam. Similiter si superior ex confessione sciat aliquem non esse Sacerdo-

tem adeoque omnes confessiones apud illum esse irritas, non ideo posset illum non designare in Confessarium, si aliàs hoc erat facturus, sic enim tantum materialiter & ex causa cooperatur istis sacrilegiis, *Dicast.* Item frangit sigillum Magister Novitiorum, si, quem propter vitia vel alios defectus ex sola confessione novit esse ineprum aut fore perniciosum religioso Ordini, ideo suo voto in Capitulo rejiciat, aut aliter directè vel indirectè faciat rejici à professione.

1978. §. 4. Quando ex non usu scientiæ confessionis deberet Confessarius facere aliquid intrinsecè malum, usus illius scientiæ est licitus & necessarius, uti si maritus invitâ uxore suscepisset Sacerdotium, & in proximo periculo mortis uxoris, audiens ejus confessionem intelligeret peccatum, ex quo cognosceret Matrimonium suum ab initio fuisse invalidum, si putatitia uxor convalesceret, non posset maritus ei petenti reddere debitum, quamvis ipsa adverteret eum negare propter scientiam confessionis, nam talis redditio debiti esset certè fornicatio intrinsecè mala, Deus autem per obligationem sigilli non potest velle id, quod est intrinsecè malum, *Illf.* n. 253. Addit, si sciam ex confessione aliquem non esse Sacerdotem, me posse desinere ipsi confiteri, quia sic simulare susceptionem Sacramenti est intrinsecè malum: Consentit *Sanch.* si hoc non sit isti homini displiciturum, ideoque per hoc confessio non fiat illi odiosa. E contrà. *Lugo* n. 105. *Dicast.* d. 12. n. 158. *Viva* §. 9. *Stoz* n. 251. probabilitè dicunt posse & debere pergere ita confiteri, nam dicere sua peccata non Sacerdoti sine intentione

tionem absolutionis, non est intrinsecè malum, & ex causa ista videtur talis simulatio ac cooperatio ad peccatum illius hominis esse materialis tantum.

§. 5. Si Confessarius ex confessione sciat 1979.
mulierem solere confiteri carnalia, & exinde se multum tentari, non potest emanere, si removere possit periculum proximum lapsus, aliàs frangit sigillum. *Dicast. p. 11. t. 5. R. 15. Steph. n. 223. Aversa supra.* Si tamen per hoc exponeret se periculo proximo lapsus, deberet emanere, quia se tali periculo exponere est intrinsecè malum. Item posset emanere, si sciret eam vocare, non animo confitendi sed v. g. sollicitandi illum ad peccatum, *Aversa*, id enim novit aliunde quàm ex confessione sacramentali.

Q. 293. An Confessarius post datam absolutionem vel in alia confessione possit non petita venià loqui cum pœnitente de auditis in confessione. R. §. 1. 1980.
Potest statim post absolutionem, v. g. admonendo de vitandis occasionibus, quia cum in continenti, id est, pœnitente & Confessario adhuc existente in confessionalis, fiat, censetur iudicium adhuc durare saltem integraliter, *Præp. Henriq. Tann. Dicast. Tamb. Aversa, Lugo d. 23. n. 129. Stoz n. 194. Illf. n. 250. contra Fagund.* An autem hoc liceat, quando pœnitens è confessionalis discessit, dixi n. 1776. Item an hoc liceat ad corrigendum vel supplendum defectum à Confessario commissum, dixi n. 1776.

§. 2. Si Confessarius in hac confessione lo- 1981.
quatur cum pœnitente de auditis à se in alia confessione, non frangit sigillum, quia loquitur in eodem foro, *Gran. Mald. Lugo* aliique multi cum *Aversa q. 18. s. 6.* quod certum esse